

anyám akárhova

*anyám bezárta a szobaajtót
leült a kanapéra és hallgatott
sobasem szólt egy szót sem
délben
csak becsukta a szobaajtót
leült a kanapéra és hallgatott
egy órán át ült mozdulatlanul
a szemét a falnak szegezte
nem szerettem a rezzenéstelen arcát*

*egy évig csinálta ezt
egy évig nézte a fehér falat
azután délben mindig
mosogatott, s ha már minden
edénnyel végzett, újrakezdte
egy órán át
súrolta a tányérok kopott fehérségét
majd ismét és ismét újrakezdte
míg le nem telt az idő*

*azóta is anyám
minden nap délben
egy órára
megszűnik létezni számunkra
mintha kilépne onnan
abol vagyunk
óramű pontossággal
mindig délben
ki akárhova*

*apám folyton morog
hogy ez így nem jó
hogy ez így nincs rendjén
anyám ne lépjen ki minden nap
egy órára
délben
a családból
a világból akárhova
s vissza sem jön egy óráig*

*lassan megszokjuk
hogy minden nap egy órára
délben
anyám elhagy minket
elmegy akárhova
abol talán jó neki
abol talán semmi sem gyötri
abol talán boldogabb mint velünk
abova nem mennek vele az emlékei*

*miért teszi nem tudom
sobasem beszél róla
nem hajlandó azt mondja
az az ő helye az ő világa
oda ne menjen vele senki
ezt mondja*

a szék lába

*otthon ült, és azt gondolta
felkészült, éppen úgy, ahogy kell,
a nagy pillanatokra
a meghatározókra, sorsfordítókra
éppen úgy, ahogy kell*

*minden alaposan ki van számítva
el van tervezve, előre meg van mondva
mindenkinek, mit kell csinálni,
mi a dolga, gondolta
minden alaposan ki van számítva*

*s akkor, mint Isten a hetedik napon,
éppen megpibent volna,
amikor kifordult alatta a szék lába,
egy helyen el is tört, nem volt rendesen becsavarva
s ő leesett róla
s ő leesett róla*

*feküdt a földön vérző fejjel
s valahol eltört az orra
sajgott a dereka, fájt a nyaka
felkelni nem bírt
jajgatni szégyen lett volna
jajgatni szégyen lett volna*

*hát, fuccsba ment minden
gondolta, fuccsba
így bízzon az ember
abban, ha minden előre
jól ki van számítva
jól ki van számítva*

SZABÓ MÁTÉ MIHÁLY (1978) költő, író. Budapesten él. Középiskolai éveit a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban töltötte, majd filozófia szakot végzett Miskolcon.